

Sygn. akt V CSK 514/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku T. [...] Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.
przy uczestnictwie V. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą
w K., O. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. oraz Skarbu
Państwa - Prezydenta Miasta K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 marca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 17 kwietnia 2014 r., sygn. akt IV Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od wnioskodawcy na rzecz Skarbu Państwa -
- Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 180 (sto
osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na przesłankach określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalił się pogląd, zgodnie z którym zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest to zagadnienie nowe i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 31 stycznia 2013 r., II CSK 479/12, nie publ.).

Skarżący wskazał na występowanie dwóch istotnych zagadnień prawnych: pierwsze - wiążące się z potrzebą ustalenia sposobu interpretacji i stosowania art. 305² § 1 k.c. w odniesieniu do pojęcia „odpowiedniego wynagrodzenia”, drugie zaś - wyrażające wątpliwość, czy użytkownikowi wieczystemu przysługuje, analogicznie jak właścicielowi nieruchomości, roszczenie o ustanowienie służebności przesyłu na prawie użytkowania wieczystego.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398 § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego rozstrzygnięcie może przyczynić się do rozwoju prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2009 r., II CSK 29/09; z dnia 7 lutego 2014 r., II CSK 414/13 – nie publ.). Kryteria ustalenia odpowiedniej wysokości wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu zostały już wypracowane w judykaturze (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 października 2013 r., V CSK 491/12; z dnia 27 lutego 2013 r., IV CSK 440/12; z dnia 20 września 2012 r., IV CSK 56/12 – nie publ.). Odnosnie zaś do drugiego z przedstawionych zagadnień należy

wskazać, że dotyczy ono problemu pozostającego poza zakresem zaskarżenia skargą kasacyjną, a zatem pozostaje bez wpływu na rozstrzygnięcie sprawy.

Z kolei odwołanie się do przesłanki istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się jeszcze wykładni bądź jego niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć. Pomimo zamieszczenia w skardze obszernego wyводу na poparcie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wnioskodawca nie wskazał konkretnych niespójności orzeczniczych w odniesieniu do pojęcia odpowiedniego wynagrodzenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania nie zostały spełnione i orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).